

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τοῦ κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Α. ΖΟΜΠΑΝΑΚΗ

Διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης καὶ Συμβούλου Δημοσίων Σχέσεων

Ὑπὸ πολλῶν ὑπεστηρίχθη ἡ ἄποψις, ὅτι ὁ αἰὼν μας εἶναι «αἰὼν πεπρωμένων». Λίαν σημαντικαὶ ἀνακατατάξεις καὶ μεταλλαγαὶ ἐσημείωσαν τὴν παρουσίαν των κατὰ τὰς ἡμέρας μας, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ἡ ἀλματώδης πρόοδος εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς, αἱ ἀλλαγαὶ εἰς τὴν μορφήν τῶν κοινωνικῶν συστημάτων, ἡ συντελεσθεῖσα πρόοδος εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων λαῶν, ἡ ἀνύψωσις τῆς πνευματικῆς στάθμης τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου νέα αὐτοῦ θέσις εἰς τὴν κοινωνίαν, τέλος, ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τοὺς μυστηριώδεις καὶ ἀνεξιχνίαστους κόσμους τοῦ ἀπείρου, εἶναι μερικαὶ μόνον ἀπὸ τὰς ἀνακατατάξεις καὶ μεταλλαγὰς αἱ ὁποῖαι ἐπέφερον βαθεῖαν τομὴν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν.

Ἄναριθμητα προβλήματα δημιουργεῖ ὁλονὲν ὁ αἰὼν μας καὶ τὰ ὁποῖα καλεῖται ὁ σύγχρονος ἀνθρώπος διὰ διαφόρων μέσων καὶ μεθόδων νὰ ἀντιμεπίση. Ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ πραγματικότης συνεχῶς ἐπιζητεῖ καὶ ἀπαιτεῖ τὴν δημιουργίαν φορέων μεθόδων καὶ θεσμῶν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καταστάσεων, εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ προβλημάτων. Οὕτως, ἔχουν δημιουργηθῆ κατὰ τὰς ἡμέρας μας πολλοὶ θεσμοί, φορεῖς τῆς δραστηριότητος, μέσῳ τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται ἡ ἐπίλυσις τῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Παραλλήλως, ὁμως, πρὸς τὴν ἐμφάνισιν τῶν νέων θεσμῶν, φορέων καὶ δραστηριοτήτων, ὑπάρχουν καὶ πολλαὶ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας, παλαιοὶ θεσμοὶ καὶ δραστηριότητες προσαρμόζονται πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς συνθήκας τῶν νέων καιρῶν.

Μεταξὺ τῶν παλαιῶν θεσμῶν, οἱ ὁποῖοι προσηρμόσθησαν πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι καὶ ὁ θεσμὸς τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

Δημιούργημα τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὑπὸ τὴν σημερινὴν του μορφήν, πανάρχαιος ὡς πνεῦμα καὶ ἰδεολογία, ὁ «καινοφανῆς» οὗτος θεσμὸς ἔλκει τὴν καταγωγήν του ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, τὰς ρίζας του δὲ δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν εἰς ὅλας τὰς περιόδους τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Ὁ θεσμὸς οὗτος, ἔρχεται νὰ συμβάλῃ σήμερον εἰς τὴν ἐπίλυσιν πολλῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται εἰς τὰ πλαίσια τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, γενι-

κώς, να επιβοηθήση τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον εἰς τὴν προσπάθειάν του ὅπως προσαρμοσθῆ εἰς τὰ νέα δεδομένα καὶ τὰς νέας συνθήκας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησαν ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος καὶ ὁ σύγχρονος πολιτισμός.

Εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ θεσμὸς τῶν Δημοσίων Σχέσεων σήμερον. Ἡ ἐμπειρία δὲ πενήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἴκοσι περίπου ἐτῶν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων τόσον εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅσον καὶ εἰς τὸν χῶρον τοῦ Κράτους εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητος.

Αἱ Δημοσίαι Σχέσεις ἔχουν κυρίως ἐφαρμογὴν εἰς τὸν ἐπιχειρηματικὸν τομέα. Τοῦτο δέ, διότι ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθησαν καὶ ἐκεῖ ἀνελίχθησαν. Ὁ Ivy Lee, ὁ πρωτοπόρος τῶν σημερινῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὸν ἐπιχειρηματικὸν τομέα, τὸ πρῶτον ἐφήρμοσε τὰς ἀρχὰς τῶν Δημοσίων Σχέσεων. Ἄλλωστε καὶ τότε, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας μας, ἡ ἐπιχειρήσις, περισσότερον πάσης ἄλλης ὀργανωμένης μονάδος ἔχει ἀνάγκην διὰ πολλοὺς λόγους τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

Ἡ σημερινὴ ἐπιχειρήσις ἔχει κατανοήσει τὸ γεγονός, ὅτι διὰ νὰ ἐπιζήση πρέπει νὰ ἔχη τὴν εὐνοϊκὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, τῆς κοινῆς γνώμης, τῶν καταναλωτῶν, πελατῶν, τῆς «κοινότητος» εἰς τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσει τὴν δραστηριότητά της, καὶ γενικῶς ὅλων τῶν ομάδων, αἱ ὁποῖαι ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς ἐπιχειρηματικῆς της ζωῆς.

Πρέπει ἐπίσης ἡ ἐπιχειρήσις νὰ δημιουργήσῃ καλὰς σχέσεις μετὰ τοῦ προσωπικοῦ της, γενικῶς μετὰ τοῦ κοινοῦ, ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ρόλον της, ὁ ὁποῖος συνίσταται εἰς τὴν παραγωγὴν εἰδῶν ἄνωτέρας ποιότητος διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τὴν πρόοδον τῶν ἀτόμων. Ἄλλὰ ἡ σημερινὴ ἐπιχειρήσις κατενόησε καὶ τὸ γεγονός ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπίδιωξιν τοῦ κέρδους, ἔχει καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ μίαν κοινωνικὴν ἀποστολήν. Ἡ κοινωνικὴ δὲ αὕτη ἀποστολὴ ἐκφράζεται μετὰ τὴν ἀντίληψιν ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες δὲν ἀποτελοῦν πλέον ἄνωγύμως «κεχωρισμένας» ὀντότητας, ἀλλὰ ὅτι μετέχουν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ διαδραματίζουσι ἓνα κοινωνικὸν ρόλον. Ἡ ἐπιχειρήσις, δηλαδὴ, δὲν πρέπει νὰ ἐργάζεται μόνον δι' ἴδιον ὄφελος ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος (public interest).

Κατενόησεν ἐπίσης, ὅτι ἔχει ἐπωμισθῆ καὶ μίαν κοινωνικὴν εὐθύνην (social responsibility) καὶ ὅτι ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταστήσῃ περισσότερον γνωστὰ τὰ προβλήματα της πρὸς τὸ κοινὸν ἐφαρμόζουσα τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀνοικτοῦ οἴκου (open house) καὶ τῶν ἀνοικτῶν θυρῶν (open doors).

Εἰς ὅλας τὰς ὡς ἄνω ἐπιδιώξεις τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ συμβολὴ τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἶναι οὐσιώδης.

Κατ' ἀρχάς, αἱ Δημοσίαι Σχέσεις δημιουργοῦν τὴν συμπάθειαν, τὸ γόητρον καὶ τὸ κύρος. Συντελοῦν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς καλῆς ἐπιχειρηματικῆς εἰκόνας (corporate image), ἡ ὁποία εἶναι σήμερον ἀπαραίτητος, ἵνα ἡ ἐπιχειρήσις ἀποκτήσῃ τὴν Δημοσίαν κατανόησιν καὶ ἐπιδοκιμασίαν.

Αἱ Δημόσιαι Σχέσεις ἐπίσης συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφύονται μεταξύ Διοικήσεως καὶ προσωπικοῦ. Ἐξ ἄλλου δημιουργοῦν προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν κλίματος διαλόγου μεταξύ ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν διαφόρων ὁμάδων τοῦ κοινοῦ.

Τέλος, μετουσιώνουν ἐμπράκτως τὴν νέαν ἐπιχειρηματικὴν νοοτροπίαν, ἡ ὁποία δίδει εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐξυπηρέτησεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, μίαν ἀξιόλογον θέσιν εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ἔργου.

Ἄλλὰ ὁ θεσμὸς τῶν Δημοσίων Σχέσεων, ὡς ἐλέχθη καὶ προηγουμένως, δὲν ἔχει μόνον ἐφαρμογὴν εἰς τὸν ἐπιχειρηματικὸν τομέα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς, οἷως εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὸν Στρατόν, εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, εἰς τὰ διάφορα Ἰδρύματα κλπ.

Μεγάλον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὸν δημόσιον τομέα, ἔνθα ὁ θεσμὸς ἔχει εὐρείαν ἐφαρμογὴν σήμερον εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Διὰ τῶν Δημοσίων Σχέσεων δέ, ἐπιζητεῖται νὰ μειωθῇ ἡ ἔντασις, ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξύ Κράτους καὶ πολίτου καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ κλίμα ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ καλῆς θελήσεως μεταξύ τῶν δύο τούτων παραγόντων.

Διότι, ἐνῶ τὸ σύγχρονον Κράτος ἐσημείωσε τεραστίας προόδους εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, ὁ ρυθμὸς ἐξελίξεως τῶν σχέσεων πολίτου καὶ Κράτους ὑπῆρξε βραδύς. Εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον, ὅτι εἰς τὸ σύγχρονον Κράτος τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ὑφίσταται μία ἔντασις εἰς τὰς σχέσεις Κράτους καὶ πολίτου. Ἡ ἔντασις δὲ αὕτη ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα ἐκπροσωποῦν τὸ Κράτος εἰς τὰς σχέσεις του μετὰ τοῦ πολίτου ἀφ' ἑνός, ἀλλὰ καὶ ὁ πολίτης ἀφ' ἑτέρου δὲν ἔχουν συνειδητοποιήσει τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχουν ἔναντι ἀλλήλων. Οἱ ἀσχολούμενοι σήμερον μὲ τὰ θέματα καὶ τὰ προβλήματα τοῦ Κράτους, συνιστοῦν τὴν μείωσιν τῆς ἐντάσεως καὶ τὴν γεφύρωσιν τοῦ χάσματος, τοῦ ὑφισταμένου μεταξύ Κράτους καὶ πολίτου. Ἐπισημαίνουν δὲ τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ὑφισταμένην τοιαύτην κατάστασιν. Τὴν συμφιλίωσιν Κράτους καὶ πολίτου προσδοκοῦν καὶ δι' αὐτὴν ἐργάζονται αἱ Δημόσιαι Σχέσεις εἰς τὸν χῶρον τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν, τὸ Κράτος πλησιάζει τὸν πολίτην, ἀλλὰ καὶ ὁ πολίτης ἔρχεται πλησίον τοῦ Κράτους. Ἀποκαθίσταται οὕτως, τὸ κλίμα ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ καλῆς θελήσεως μεταξύ πολίτου καὶ Κράτους καὶ γεφυροῦται τὸ χάσμα, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται μεταξύ αὐτῶν. Τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὸν χῶρον τοῦ Κράτους, ἔχουν, κατὰ κύριον λόγον, τὰ ἐκπροσωποῦντα τὸ Κράτος ὄργανα. Δὲν ἔχει ὁμως μόνον ἡ Δημοσία Διοίκησις τὴν εὐθύνην τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Δημοσίων Σχέσεων ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ὁ πολίτης. Οὗτος ὀφείλει νὰ ἐγκλωπθῇ τὴν ἀποψιν ὅτι ἔχει ἔναντι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ὠρισμένα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις καὶ ὅτι τὰς σχέσεις του μετὰ τοῦ Κράτους πρέπει νὰ βασιζέται ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς εἰλικρινείας. Νὰ συνειδητοποιήσῃ προσέτι τὸ γεγονός ὅτι ἀποτελεῖ ἓνα ἴστων τοῦ κοινωνικοῦ

κορμού, ὅτι πρέπει εὐκόλως καὶ ἄνευ διαμαρτυριῶν θὰ θυσιάζη τὸ ἀτομικὸν τοῦ συμφέρον διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ ὅτι τέλος, δὲν πρέπει νὰ ἀναμείνη τὰ πάντα ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἀντιθέτως ὁ πολίτης ὀφείλει νὰ ἔρχεται ἀρωγὸς καὶ συμπαραστάτης εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία σήμερον ἔχει ὡς ἀντικείμενόν της τὴν εὐημερίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω λεχθέντων προκύπτει σαφῶς ὅτι ὄντως ἀγαθοποιὸς ἀποβαίνει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τοὺς διάφορους τομεῖς τῆς συγχρόνου ζωῆς. Θεσμὸς παλαιὸς ἀλλὰ προσηρμοσμένος εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ συγχρόνου κόσμου, ἔρχεται νὰ ἐπιλύσῃ πρόβλήματα, νὰ ἀμβλύνῃ ἀντιθέσεις, νὰ συμφιλιώσῃ ἀντιθέτους ἀπόψεις, ρεύματα καὶ συμφέροντα, νὰ φέρῃ πλησίον ἀλλήλων ἀντιμαχομένας ομάδας, νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν δημιουργίαν κλίματος διαλόγου καὶ γενικῶς νὰ φέρῃ τοὺς ἀνθρώπους πλησίον ἀλλήλων.

“ Λ Ο Γ Ι Σ Τ Η Σ , ,

Μηνιαία Λογιστικὴ Φορολογικὴ καὶ Οἰκονομικὴ
Ἐπιθεώρησις
Ἐπιστημονικὸν καὶ Ἐπαγγελματικὸν Βῆμα τῶν
Ἑλλήνων Λογιστῶν

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ : Οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων Ἐπιστημῶν καὶ εἰδικῶν.

ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΣ : Ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου, τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, τῶν Διοικητικῶν λύσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ νομολογίας.

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ : Ἄρθρα καὶ μελέται ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων θεμάτων τῆς Λογιστικῆς, τῆς φορολογίας καὶ τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας. Ἐπαγγελματικὴ κίνησις τῶν Ἑλλήνων Λογιστῶν.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «**ΛΟΓΙΣΤΟΥ**»
Ὄδὸς Πανεπιστημίου 44 — Ἀθῆναι (τηλ. 622.737)